

یادواره گلا دیس مارین، رهبر انقلابی حزب کمونیست شیلی

الف. اناهیتا

طور مخفیانه به شیلی بازگشت و با پایه گذاری تشکلهای زیرزمینی، مبارزه علیه دیکتاتوری ژنرال پینوشه را با جدیت

«گلا دیس مارین»، بعد از مدت‌ها مبارزه با سرطان مغز در تاریخ ششم مارس ۲۰۰۵ در خانه خود واقع در سانتیاگو در گذشت. دولت شیلی به مناسبت درگذشت زنی که نام او در تاریخ شیلی به عنوان پرچمدار مبارزه با دیکتاتوری نظامی پینوشه ثبت شده است، دو روز عزای عمومی اعلام کرد.

«گلا دیس مارین» در سن ۱۶ سالگی به حزب جوانان کمونیست شیلی پیوست و به دلیل روحیه انقلابی اش به سمت دبیر اولی حزب برگزیده شد. «مارین» یکی از مهمترین کسانی بود که در مخالفت با جنگ ویتنام و اعلام همبستگی با مردم این کشور، به تدارک راهپیماییها و اقدامات اعتراضی گوناگون پرداخت. طی دوران حمله آمریکا به ویتنام، وی همراه با رفیقانش فاصله بین والپارایسو و سانتیاگو که بیش از ۱۰۰ کیلومتر بود را در مخالفت با جنگ طی کرد.

وی همچنین رابطه نزدیکی با حزب سوسیالیست شیلی به رهبری دکتر سالوادور آلنده داشت و نقش بسیار برجسته ای در مبارزات انتخاباتی سال ۱۹۶۴ ایفا کرد. گلا دیس مارین، به دلیل مبارزات مداوم و تلاشهای بی وقفه اش در سازماندهی طرفداران دکتر سالوادور آلنده در سال ۱۹۶۵، از طرف مردم سانتیاگو به نمایندگی در پارلمان شیلی انتخاب شد. وی در سال ۱۹۶۹ و ۱۹۷۳، قبل از کودتای نظامی پینوشه، به نمایندگی پارلمان این کشور انتخاب شد. در روز کودتای ننگین ژنرال پینوشه در تاریخ یازده سپتامبر ۱۹۷۳، «گلا دیس مارین» در صدر لیست ۱۰۰ نفری که آمران و عاملان کودتا علیه حکومت ملی سالوادور آلنده برای دستگیری آنها از قبل برنامه ریزی کرده بودند، قرار داشت.

«مارین» در سال ۱۹۷۶ به دلیل یورش ماموران اطلاعاتی دیکتاتور پینوشه و بعد از دستگیری همسرش (خورخه میونوز)، مجبور به ترک شیلی شد. خورخه میونوز، توسط پلیس دستگیر شد و در لیست ۱۱۹۸ بازداشت شده دستگاه امنیتی دیکتاتور پینوشه قرار گرفت که به طور بسیار عجیبی ناپدید شدند و تا کنون هیچ اثری از آنان پیدا نشده است.

«گلا دیس مارین»، دوران تبعید خود را در کشورهای هلند، لوکزامبورگ و روسیه به سر برد اما در سال ۱۹۷۸ به

طبق گزارشات رسیده، نزدیک به یک میلیون نفر در تاریخ ۸ مارچ، روز جهانی زن، در مراسم خاکسپاری «مارین» شرکت کردند. بسیاری از شرکت کنندگان را جوانان و زنان تشکیل می دادند که در دستانتشان پرچمهای سرخ و یا عکس چه گوارا و مارین در کنار هم دیده می شد. پرچم سرخ و تصویر

مارین و چه گوارا، نشان دهنده مخالفت با سیستم سرمایه داری و سیاستهای امپریالیستی می باشد که مارین یکی از برجسته ترین رهبران این جنبش به شمار می آید. بر اساس گزارش خبرگزاریهای مختلف، این راهپیمایی یکی از بزرگترین راهپیماییها در دهه های اخیر در تاریخ شیلی بوده است. حتی رسانه های خبری سرمایه داری اعتراف کرده اند که این راهپیمایی یکی از بزرگترین راهپیماییها در سالهای اخیر در شیلی بوده است بنابراین، این مساله بسیار گیرا و جالب است که چگونه صدها هزار نفر از جوانان، کارگران، زنان و مردم ناحیه های فقیر نشین، با داشتن عکس مارین و در دست شگفت انگیزی وارد مرکز شهر سانتیاگو شدند تا به

«مارین» ادای احترام کرده و با وی وداع کنند. بر اساس گزارشهای رسیده، بیشتر این افراد از اعضا و یا هواداران حزب کمونیست شیلی نبوده اند. این موضوع به روشنی نشان دهنده تنفر و انزجار مردم از سیستم سرمایه داری حاکم بر جهان می باشد و پاسخ محکمی به تمامی کسانی است که سوسیالیسم و تفکر مبارزاتی همچون «گلا دیس مارین» را کهنه و قدیمی می پندارند. مهمترین مساله برای این جمعیت انبوه که پاهای خود را به زمین کوبیده و سرود می خوانند، چگونه زندگی کردن، مبارزه کردن و اهداف و آرمانهای «مارین» می باشد که ملت شیلی با برپایی این راهپیمایی، اعلام کرد که "پیکار مادر ملت شیلی ادامه دارد".

هیاتهای نمایندگی از اکثر کشورهای امریکای لاتین در این مراسم شرکت کردند. دختر دکتر سالوادور آلنده نیز که در این مراسم حضور داشت، «مارین» را "زنی بسیار شجاع" توصیف کرد.

خانم جوانی در حالی که عکس رهبر درگذشته حزب کمونیست شیلی را به دست گرفته بود، ابراز داشت، مارین همیشه برای حقوق زنان در شیلی مبارزه کرد و حقوقی که زنان شیلی امروز از آن برخوردارند، حاصل مبارزه زانی همچون او می باشد. دیگری ابراز می دارد که «گلا دیس مارین» در زمانی از تاریخ شیلی مبارزه می کرد که مبارزه کردن بسیار سخت و دشوار بود. «مارین» به خاطر تاریخچه مبارزاتی اش نه تنها در حزب کمونیست شیلی از ارزش و احترام بسیاری برخوردار بود بلکه، مردم شیلی و به ویژه طبقه زحمتکش این کشور او را به عنوان سمبل مقاومت و مبارزه علیه ژنرال اگوستو پینوشه در سالهای ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۹ شناخته و به او عشق می ورزند.

از «مارین» به عنوان یک انقلابی واقعی، زنی که با اعتقاد راسخ به علم مارکسیسم سراسر زندگی اش را به مبارزه علیه فاشیسم، دیکتاتوری و سیاستهای امپریالیستی اختصاص داد، یاد می شود. «مارین» در تاریخ جنبشهای مردم شیلی، زحمتکش جهان و در افکار تمام کسانی که برای برقراری دموکراسی، صلح و سوسیالیسم مبارزه می کنند جاودان خواهد ماند. باشد که زندگی و شخصیت خستگی ناپذیر او، مشعلی سوزان فراروی همه آزادیخواهانی باشد که برای رهایی زحمتکش جهان از بند ستم طبقاتی تلاش می کنند. یادش همیشه گرامی و راهش پر رهرو باد!